

Publicerad 2010-08-02 14:36 av Vingklippt Fågel

Haha, jag ryser och gråter igen!!

Oövervinnlig. Så skulle jag skriva mitt namn i en gatsten om jag fick. Jag känner ju inget alls. Var inte ledsen efter mitt livs bästa halvår. Jag ångrar inga misstag alls. Jag älskar mig själv, även om jag ibland vill bort. Från allt. Mörker.

Helt fel. Det är helt fel. Jag är inte ett skit och jag är alldeles för nära kanten.

Du är min enda tråd tillbaka. Min enda väg.

Du är det enda som jag gråter över
och jag vill skriva om allt vi gör
och inte gör

Du sätter takt i mig. Ord i mig.

Du som jag aldrig sett och aldrig träffat
och varför i helvete sparade du allt jag skrev?

Fattar ni hur jag älskar att för första gången på alldeles för många månader få vara ledsen, om än för någon som jag inte förtjänar gråta över?

Man är inget om man inte kan förlora allt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vingklippt Fågel med Poeter.se id #33043 innehar upphovsrätten